

Kelebi Kiss István

Jelentés a Szigetről

Jelöltem utat és köveztem
majd jártam más nyomon
ültettem fát melyből keresztet
ácsolni én fogom

ha volt is szárnyat nem csatoltam
hiába várt a Nap
és várt a tenger gyáva voltam
kórusban hallgatag

futók közt lassú és gyönges hősnek
hiába óvott mint pajzs a csók
nekem a ribizlinyom lőtt seb
a pipacs máglya volt

*

dolgaim mint télen síneken a varjak
puhák és feketék már
fogynak a napok a célok kihagynak
csak foghíj van a létrán

csak repedések tartják ma a házat
az ablak ajtó nyitva
végre röpkölnének de a szárnyak
szétszedve fölaprítva

*

pattintott szavak csorba rímek
egy régi vers neki
rejtő időpalába-süllyedt
Trójám emlékei

KELEBI KISS ISTVÁN (1947) népművelő, reklámgrafikus, költő.

legelső könnyem már borostyán
volt-játék szétpereg
elalvó tárgyak éberpontján
virraszt a régész képzelet

*

horizont kötelén
sirálycsipeszen lóg a tenger
kék sohasem-száradó lepedő

reménytelen

a Jelen héja alatt

a csodákat puttonyába
tette és elvitte egy születésnap
a folyókat tengerhez-igyekvés szívta föl
a fűvel benőtt medrekben
néhány szálka emlékeztet arra
itt egykor halak éltek
de hiába keresnéd a csobbanást
mit egykor te hagytál a folyóban

ki kellene bogozni az emlékeket
fölemelni és lelógatni
mint egykor a földigilisztát
és nézni miként tekereg ami elmúlt
majd elengedni és látni hogyan
fúrja be magát a jelen héja alá

*

a délután izzó cipzárja behúzva
az éjszaka hullászákjában nem látszik
a délidő arca a tó a fűzfák
sem kedvenc jegenyéden a szarkafészek
ami pislákol apró bogár csak

messze